

קדישא. גזירין הוּוּ וְלֹא אֲתַפְרְעוּ, אִימְתִי
אֲתַפְרְעוּ, בְּשַׁעֲתָא דְכְתִיב, (שמות טו) שָׁם שָׁם לֹו
חֵק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ, וְאַף עַל גַּב
דְּאוּקִימָנָא הָאֵי קָרָא בְּמִלָּה אֲתַרָּא, כִּלְאֵ הָוָה
וַיֵּאוֹת.

וְאִי תִימָא דְבִימֵי יְהוֹשֻׁעַ אֲתַפְרְעוּ. לָאוּ הֵכִי,
אֲלֵא אֵינּוֹן דְכְתִיב, (יהושע ה) וְכָל הָעָם
הַיְלֹודִים בְּמַדְבַּר בְּדֶרֶךְ וְגו', פִּתְר דְּאֲתַפְרְעוּ,
אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקַדְמִיתָא אֲכַלְתוּן
מִצוֹת, דְּקִימָא סִיְהָרָא בְּפִגְיֻמוֹתָא, וְאַקְרִי
לְחָם עֲנִי, מִכָּאן וּלְהֵלָאָה הָאֵי לְחָם מְאֵתֵר
אֲתַרָּא לְהוּי. מָאֵי הוּא. דְכְתִיב, (שמות טז) הֲנִנִּי
מִמְטִיר לְכֶם לְחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. לָא מִן סִיְהָרָא
כִּהְוָא זְמָנָא, אֲלֵא מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ, כְּמָה
דְכְתִיב, (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל
הַשָּׁמַיִם.

וַיִּשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, נְטַרִין אֵינּוֹן יוֹמִין דְּעָאֵלוּ
תַּחוּת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָא, וְנְטַרִין
הֵהוּא נִהְמָא דְאֲתִיָּא מִסְטַרְהָא, וְעַל דָּא כְתִיב,
(שמות כג) אֶת חֵג הַמִּצוֹת תִּשְׁמֹר וְגו', וְכְתִיב
וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַמִּצוֹת. מַהוּ וְשִׁמְרָתֶם אֶת
הַמִּצוֹת. כְּמָה דְאֲתָ אָמַר, (שמות יט) וְשִׁמְרָתֶם אֶת
בְּרִיתִי. וְכִלְאֵ בְּחַד דְּרָגָא סְלִקָּא וְאֲתַאֲחַד.
וְאִי תִימָא מִשָּׁה הֵיךְ לָא פִרְעַ לְהוּ. אֲלֵא, בְּגִין
דְּלֵא יִתְעַכְּבוּן יִשְׂרָאֵל תַּמָּן עַד דִּיתְסִיאוּ,
וְעַל דָּא כְתִיב, (דברים טז) שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל
עָלְיוּ מִצוֹת לְחֶם עֲנִי. מָאֵי טַעְמָא לְחֶם (דף מ'
ע"ב) עֲנִי, מִשּׁוּם כִּי בְּחַפְזוֹן יִצְאָתָּ וְגו' וְכְתִיב
וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֵה.

תָּא חֲזִי, כַּד עָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, עָאֵלוּ
גְזִירִין וְאֲתַפְרְעוּ. וּמָה כְתִיב, (דברים ח) אֲרִץ
אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנַּת תֹּאכַל בָּהּ לְחֶם. מָאֵי בְּמִסְפַּנַּת. לְחֶם עֲנִי. אָמַי אֲקַרִי

הַבְּרִית הַקְּדוּשָׁה. מִהוּלִים הֵיּוּ וְלֹא
נִפְרְעוּ. מִתִּי נִפְרְעוּ? בְּשַׁעֲהָ שְׂכִתוּב
(שמות טו) שָׁם שָׁם לֹו חֵק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם
נִסְהוּ. וְאַף עַל גַּב שְׂבַאֲרֵנוּ פְּסוּק זֶה
בְּדַבְרָא אַחַר - הַכֹּל הִיָּה וְרֵאוּי.

וְאִם תֵּאמַר שְׁנַפְרְעוּ בִימֵי יְהוֹשֻׁעַ -
לֹא כֹךְ, אֲלֵא אוֹתָם שְׂכִתוּב (יהושע ה)
וְכָל הָעָם הַיְלֹודִים בְּמַדְבַּר בְּדֶרֶךְ
וְגו'. אַחַר שְׁנַפְרְעוּ, אָמַר הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, בְּהִתְחַלָּה אֲכַלְתֶּם
מִצוֹת, כְּשַׁעֲמָדָה הַלְּבָנָה
בְּפִגְיֻמְתָּהּ, וְנִקְרָא לְחֶם עֲנִי. מִכָּאן
וְהֵלָאָה לְחֶם זֶה יִהְיֶה מִמְקוֹם אַחַר.
מָה הוּא? שְׂכִתוּב (שמות טז) הֲנִנִּי
מִמְטִיר לְכֶם לְחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. לֹא
מִהַלְּבָנָה כְּמוֹ אוֹתוֹ זְמַן, אֲלֵא מִן
הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׂכִתוּב וַיִּתֵּן לָךְ
הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

וַיִּשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שׁוֹמְרִים אוֹתָם
יָמִים שְׁנַנְכְּסוּ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינְיָה,
וְשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ לְחֶם שְׂפָא מִצְדָּה,
וְעַל זֶה כְּתוּב אֶת חֵג הַמִּצוֹת תִּשְׁמֹר
וְגו', וְכְתוּב וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַמִּצוֹת.
מָה זֶה וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַמִּצוֹת? כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (שם יט) וְשִׁמְרָתֶם אֶת בְּרִיתִי,
וְהַכֹּל בְּדֶרֶגָה אַחַת עוֹלָה וְנֹאֲחָזוּ.
וְאִם תֵּאמַר, אֵיךְ מִשָּׁה לֹא פִרְעַ
אוֹתָם? אֲלֵא כַּדִּי שְׂלֵא יִתְעַכְּבוּ שָׁם
יִשְׂרָאֵל עַד שְׂתִרְפְּאוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב
שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל עָלְיוּ מִצוֹת לְחֶם
עֲנִי. מָה הַטַּעַם לְחֶם עֲנִי? מִשּׁוּם
כִּי בְּחַפְזוֹן יִצְאָתָּ וְגו', וְכְתוּב וְלֹא
יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֵה.

בֵּא רָאָה, כְּשִׁנְכְּסוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ,
נְכַנְסוּ מִהוּלִים וְנִפְרְעוּ, וּמָה כְּתוּב?
(דברים ח) אֲרִץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנַּת
תֹּאכַל בָּהּ לְחֶם. מָה זֶה בְּמִסְפַּנַּת?
לְחֶם עֲנִי. לְמָה נִקְרָא לְחֶם עֲנִי?
מִשּׁוּם שֶׁהַלְּבָנָה עוֹמְדָת בְּפִגְיֻמְתָּהּ
וְלֹא מִתְּבַרְכַּת מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא

לְחֶם עֲנִי. אָמַי אֲקַרִי

מוארת מן השמש, כמו שנאמר פי כל בשמים ובארץ, ולא מוארת ומכל מיוכל. מה הטעם? משום שלא נפרעו. אבל כאן שנמולו ישראל ונפרעו, לא תחסר כל בה כתוב, ועל זה לא במספנת תאכל בה לחם. מה הטעם? משום שלא תחסר כ"ל בה. כמו שחסרו לה במצרים.

ובכ"ל שנה ושנה עושים ישראל זכרון של מצרים ואוכלים, ולא מתפלה מדורי דורות. ומשום שלא נפרעו כאן במצרים, חסרו אותו, את הכל הזה, והלכנה עומדת בפגימות. ונקראת לחם עני. עני פתרגומו מסכנות. ומה שאכלו אותו שם בארץ, זה היה בשביל זכרון מצרים, וזה לדורי דורות, ולעתידי לבא כתוב (ישעיהו) לא יבא עוד שמשך וירחף וגו'.

שנינו, אמר רבי שמעון, כתוב בעשר לחדש הזה ויקחו להם וגו'. וכתוב אף בעשר לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא. נשמע כמו שנאמר, שכתוב בעשר לחדש הזה. מה זה אומר? אלא בעשר, דבר זה תלוי בעשור. לחדש הזה? בחדש הזה היה צריך (לכתוב)! אלא כשבא המנהג לדרגה הזו, כתוב לחדש הזה דוקא.

ויקחו להם ששה לבית אבת ששה לבית. שנינו, שלשה קשרים הם: בכור בהמה, בכור השבי, בכור השפחה. ושלשה קשרים שכל השאר נקשרים בשלשת הגוונים הללו של מעלה. ובנה שנקרא צאן הכל נקשר, והכל כלול בצאן. נקשר צאן בצאן, ולא יכול להפרד מקשריו, וכזה כלם נקשרו. ועל זה

דלעילא. ובהאי דאתקרי צאן, וכלא כליל בצאן, אתקשר צאן בצאן, ולא יכיל לאתפרשא מקטרוי, ובהאי כלהו אתקשרו, ועל דא

לחם עני. משום דקיימא סיהרא בפגימותא, ולא מתברכא משמשא, ולא מתנהרא מן שמשא, כמה דאת אמר, (דברי הימים א כט) פי כל בשמים ובארץ, ולא אתנהרא (מכל) מיוכלא. מאי טעמא. משום דלא אתפרעו. אבל הכא, דאתגזרו ישראל ואתפרעו, לא תחסר כל בה כתיב, ועל דא לא במספנת תאכל בה לחם. מאי טעמא. משום דלא תחסר כ"ל בה, כמה דחסרו ליה במצרים.

ובכ"ל שתא ושתא דוכרנא דמצרים קא עבדי ישראל ואכלי, ולא אשתצי מדרי דרין. ובגין דלא אתפרעו הכא במצרים, חסרו ליה להאי כל, וקיימא סיהרא בפגימותא, ואקרי לחם עני, עני: פתרגומו מסכנות. ומאי דאכלו ליה תמן בארעא, בגין דוכרנא דמצרים הוה, והאי לדרי דרין, ולזמנא דאתי כתיב, (ישעיהו) לא יבא עוד שמשך וירחף וגו'.

תנא אמר רבי שמעון כתיב בעשור לחדש הזה ויקחו להם וגו', וכתוב (ויקרא כג) אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא, אשתמע כמה דאתמר, דכתיב בעשור לחדש הזה. מאי קא מיירי. אלא בעשור, מלה דא בעשור תליא. לחדש הזה בחדש הזה מיבעי ליה. אלא, כד אתא נימוסא להאי דרגא, כתיב לחדש הזה דיקא.

ויקחו להם איש ששה לבית אבות ששה לבית. (שמות יב) תנא תלת קשרין אינון, בכור בהמה, בכור השבי, בכור השפחה. (דתלת קשריו) דכל שאר מתקשרי בהו באלין תלת גוויני דלעילא. ובהאי דאתקרי צאן, אתקשר כלא, וכלא כליל בצאן, אתקשר צאן בצאן, ולא יכיל לאתפרשא מקטרוי, ובהאי כלהו אתקשרו, ועל דא

כְּתִיב, וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, קְטִירוֹ לִיהַ בְּקִטְרוֹתָא, וְיִהְיֶה אֶתְמָסֶר בִּידִיכוֹן בְּרִשׁוֹתְכוֹן, עַד דְּתִנְכְּסוּ לִיהַ, וְתַעְבְּדוֹן בֵּיהַ דִּינָא, וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי כְּתִיב (ישעיה טג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם. וְכְתִיב, (ישעיה לד) פִּי זָבַח לִינִי בְּבַצְרָה. וְכְתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה יְיָ לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

רעיא מהימנא

וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצֻקוֹ טְרָם יַחְמֵץ וְגו' (שמות יב) כ"ה פְּקוּדָא דָּא, לְבַעַר חֲמֵץ. דְּהָא פְּקוּדָא דָּא, אֶתְמָסֶר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצֻקוֹ טְרָם יַחְמֵץ. וְכְתִיב שְׂאוֹר לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא, וְרָזָא אוֹקְיִמְנָא, בֵּין חֲמֵץ וּמְצָה דְכִמְהָ דּוּכְתִי, דָּא יַצֵּר רַע, וְדָא יַצֵּר טוֹב. כ"ו פְּקוּדָא בְּתֵר דָּא, לְסַפֵּר בְּשִׁבְחָא דִּיצִיאת מִצְרַיִם, דְּאִיהוּ חֵיוֹבָא עַל פֶּר נֶשׁ, לְאַשְׁתַּעֲי בְּהַאי שְׁבַחָא לְעֵלְמִין. הִכִּי אוֹקְיִמְנָא, כָּל פֶּר נֶשׁ דְּאַשְׁתַּעֲי בִיצִיאת מִצְרַיִם, וּבְהַהוּא סְפוּר חֲדֵי בְּחֻדָּה, זְמִין אִיהוּ לְמַחְדֵי בְּשִׁכְיִנְתָּא לְעֵלְמָא דְאַתִּי דְהוּא חֲדוּ מִפְּלָא, דְּהַאי אִיהוּ פֶּר נֶשׁ דְּחֲדֵי בְּמַרְיָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהַהוּא סְפוּר.

בֵּיהַ שְׁעֵתָא, פְּנִישׁ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא דִּילֵיהַ, וְאַמֵּר לוֹן, זִילוּ וּשְׁמַעוּ סְפוּרָא דְשְׁבַחָא דִּילֵי, דְקָא מְשַׁתְּעוּ בְּנִי, וְחֲדָאן בְּפוּרְקָנִי. כְּדִין כְּלָהוּ מִתְּכַנְשִׁין, וְאַתְיִין וּמִתְּחַבְּרִין בְּהַדִּיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל, וּשְׁמַעוּ סְפוּרָא דְשְׁבַחָא, דְקָא חֲדָאן בְּחֻדָּא דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן, כְּדִין אֶתְיִין וְאוּדָן לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל כָּל אֵינּוֹן נְסִיךְ וּגְבוּרָן וְאוּדָאן לִיהַ עַמָּא קְדִישָׁא דְאִית לִיהַ בְּאַרְעָא, דְחֲדָאן בְּחֻדָּה דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן.

כְּתוּב וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת. קְשְׁרוּ אוֹתוֹ בְּקֶשֶׁר, וְיִהְיֶה מְסוּר בְּיַדְכֶם בְּרִשׁוֹתְכֶם עַד שְׁתַּשְׁחֲטוּ אוֹתוֹ וְתַעֲשׂוּ בוֹ דִּין. וְלַעֲתִיד לְבֹא כְּתוּב (ישעיה טג) מִי זֶה בָּא מֵאֲדוּם. וְכְתוּב פִּי זָבַח לֵה' בְּבַצְרָה. וְכְתוּב (זכריה יד) וְהָיָה ה' לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

רעיא מהימנא

וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצֻקוֹ טְרָם יַחְמֵץ וְגו'. כ"ה - מְצָה זו לְבַעַר חֲמֵץ, שְׁהַרִי מְצָה זו נְמַסְרָה לְיִשְׂרָאֵל, וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצֻקוֹ טְרָם יַחְמֵץ, וְכְתוּב שְׂאוֹר לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם, וְהַרִי פְּרִשׁוּיָהּ הַחֲבֵרִים, וְהַסּוּד בְּאַרְנוֹ, בֵּין חֲמֵץ וּמְצָה שֶׁל פְּמָה מְקוּמוֹת, זֶה יַצֵּר רַע, וְזֶה יַצֵּר טוֹב.

כ"ו - מְצָה אַחַר זו לְסַפֵּר בְּשִׁבְחַ יִצִּיאת מִצְרַיִם, שְׁהִיא חוֹבָה עַל כֵּן אָדָם לְדַבֵּר בְּשִׁבְחַ זֶה לְעוֹלָמִים. כִּךְ בְּאַרְנוֹ, כָּל אָדָם שְׂמַדְבֵּר בִּיצִיאת מִצְרַיִם וּבְאוֹתוֹ סְפוּר שְׂמַח בְּשִׁמְחָה, עֲתִיד הוּא לְשִׂמְחַ בְּשִׁכְיָהּ בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁהוּא שְׂמַחַת הַכֹּל, שְׁהַרִי הוּא אָדָם שְׂשִׂמְחַ בְּאַדוֹנוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַחַ בְּאוֹתוֹ סְפוּר.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כּוֹנֵס הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאַמֵּר לְהֶם: לְכוּ וְתַשְׁמְעוּ אֶת סְפוּר הַשְּׁבַח שְׁלִי שְׂמַדְבְּרִים הַבְּנִים שְׁלִי וּשְׂמַחִים בְּגֵאלְתִּי. אֲזַ כְּלָם מִתְּכַנְשִׁים, וּבָאִים וּמִתְּחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים סְפוּר הַשְּׁבַח שְׂשִׂמְחִים בְּחֻדוֹת גְּאֵלָת אֲדוֹנֵם. אֲזַ בָּאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל אוֹתָם נְסִים וּגְבוּרוֹת, וּמוֹדִים לוֹ עַל הָעָם הַקְדוּשׁ שִׁישׁ לוֹ בְּאַרְץ שְׂשִׂמְחִים בְּשִׂמְחַת הַגְּאֵלָה שֶׁל אֲדוֹנֵם.

בְּדִין אַתּוֹסֶף לִיה חִילָא וּגְבוּרְתָא לְעִילָא,
וְיִשְׂרָאֵל בְּהֵוּא סְפוּרָא יְהִי חִילָא
לְמֵאֲרִיהוּן, כְּמִלְכָא, דְּאַתּוֹסֶף חִילָא
וּגְבוּרְתָא, כַּד מְשַׁבְּחִין גְּבוּרְתֵיהּ, וְאוֹדֵן לִיה,
וְכִלְהוּ דְחָלִין מִקְמֵיהּ, וְאַסְתַּלַּק יְקָרִיהָ עַל
כְּלָהּ. וּבְגִין כֶּף, אֵית לְשַׁבְּחָא וּלְאַשְׁתַּעֵי
בְּסְפוּרָא דָא (דף מ"א ע"ב) כְּמָה דְאַתְמַר. כְּגוּוּנָא
דָא, חוּבָה אִיהוּ עַל בְּרַ נְשׁ, לְאַשְׁתַּעֵי תְדִיר
קָמֵי קְדָשָא בְרִיף הוּא, וּלְפָרְסוּמֵי נִיסָא בְּכָל
אֵינוּן נִיסִין דְעֵבֵד.

וְאִי תִימָא, אֲמַאי אִיהוּ חוּבְתָא, וְהָא קְדָשָא
בְרִיף הוּא יָדַע כְּלָא, כָּל מַה דְהוּא, וְיִהְיוּ
לְבַתֵּר דְנָא, אֲמַאי פְּרִסוּמָא דָא קָמֵיהּ, עַל מַה
דְאִיהוּ עֵבֵד, וְאִיהוּ יָדַע. אֲלָא וְדַאי אֲצַטְרִיף
בְּרַ נְשׁ לְפָרְסוּמֵי נִיסָא, וּלְאַשְׁתַּעֵי קָמֵיהּ בְּכָל
מַה דְאִיהוּ עֵבֵד, בְּגִין דְאֵינוּן מְלִין סְלָקִין,
וְכָל פְּמִלְיָא דְלְעִילָא מִתְכַּנְּשִין, וְחִמָּאן לֹון,
וְאוֹדָאן כְּלָהּ לְקוּדְשָא בְרִיף הוּא, וְאַסְתַּלַּק
יְקָרִיהָ עַלִייהוּ עִילָא וְתַתָּא.

כְּגוּוּנָא דָא, מָאן דְאַשְׁתַּעֵי וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי עַל
כָּל מַה דְעֵבֵד, אִי תִימָא לְמַאי
אֲצַטְרִיף. אֲלָא מְקַטְרָגָא קָאִים תְדִיר קָמֵי
קְדָשָא בְרִיף הוּא, בְּגִין לְאַשְׁתַּעֵי וּלְמַתְבַּע
חוּבֵי בְנֵי נְשָא, וּלְמַתְבַּע עַלִיהוּן דִינָא. כִּיּוֹן
דְאַקְדִים בְּרַ נְשׁ, וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי, כָּל חַד
וְחַד, לָא אֲשָאִיר פְּטָרָא דְפוּמָא לְהֵוּא
מְקַטְרָגָא, וְלָא יְכִיל לְמַתְבַּע עַלִיהּ דִינָא. דְהָא
תְדִיר תְבַע דִינָא בְקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר מְשַׁתַּעֵי
וּמְקַטְרָג פְּלוּנֵי עֵבֵד כֶּף. וְעַל דָא, אֲצַטְרִיף
לִיה לְבַר נְשׁ לְאַקְדָמָא, וּלְפָרֵט חֲטָאוֹי.

כִּיּוֹן דְמְקַטְרָגָא חָמֵי דָא, לִית לִיה פְּטָרָא
דְפוּמָא עַלִיהּ, וְכִדִין אַתְפָּרֵשׁ מְגִיחָא מִכָּל

אֲז מִתּוֹסֶף לוּ כַּח וּגְבוּרָה לְמַעְלָה,
וְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ סְפוּרָא נוֹתְנִים כַּח
לְרַבּוֹנָם, כְּמוֹ מְלִךְ שְׁמוּסִיף כַּח
וּגְבוּרָה כְּשִׁמְשַׁבְּחִים גְּבוּרְתוֹ
וּמוֹדִים לוֹ, וְכִלְמֵ פּוֹחֲדִים מְפָנִיו,
וּמִתְעַלָּה כְבוֹדוֹ עַל כָּלָם. וְלִכְּן יֵשׁ
לְשַׁבְּחַ וּלְדַבֵּר בְּסְפוּרָא זֶה כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר. כְּמוֹ זֶה חוּבָה עַל בְּנֵי אָדָם
לְדַבֵּר תְּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּלְפָרְסָם אֵת הַנִּסַּי בְּכָל אוֹתָם נִסִּים
שְׁעֵשָׂה.

וְאִם תֵּאמַר, לְמָה זֶה חוּבָה, וְהִרִי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע הַכֹּל, כָּל
מַה שֶׁהִיא וְשִׁיחֵיהָ לְאַחַר מְכַן,
מִדּוּעַ פְּרִסוּם זֶה לְפָנָיו, עַל מַה
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְהוּא יוֹדַע? אֲלָא
וְדַאי צְרִיף אָדָם לְפָרְסָם אֵת הַנִּסַּי
וּלְדַבֵּר לְפָנָיו בְּכָל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה,
מִשּׁוּם שְׂאוֹתָם דְּכָרִים עוֹלָיִם, וְכָל
הַפְּמִלְיָא שְׁלַמְעֵלָה מִתְכַּנְּשִׁת,
וְרוֹאִים אוֹתָם וּמוֹדִים כָּלָם לְקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְעַלָּה כְבוֹדוֹ עַלִייהֶם
לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

כְּמוֹ זֶה מִי שֶׁמְדַבֵּר וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי
עַל כָּל מַה שְׁעֵשָׂה, אִם תֵּאמַר לְשֵׁם
מַה צְרִיף? אֲלָא הַמְקַטְרָג עוֹמֵד
תְּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי
לְדַבֵּר וּלְתַבַּע חֲטָאֵי בְנֵי אָדָם
וּלְבַקֵּשׁ עַלִייהֶם דִּין. כִּיּוֹן שֶׁמְקַדִּים
אָדָם וּמְפָרֵט אֵת חֲטָאוֹי כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, אֵינוֹ מְשָאִיר פְּתַחוֹן פֶּה
לְאוֹתוֹ מְקַטְרָג, וְלָא יְכוּל לְבַקֵּשׁ
עַלִיו דִּין, שֶׁהִרִי תְּמִיד תּוֹכַע דִּין
בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֶּף מְדַבֵּר וּמְקַטְרָג
שְׁפִלוּנֵי עֲשָׂה כֶּף. וְלִכְּן צְרִיף לְאָדָם
לְהַקְדִים וּלְפָרֵט חֲטָאוֹי.

כִּיּוֹן שֶׁהַמְקַטְרָג רוֹאֶה אֵת זֶה, אֵין
לוֹ עַלִיו פְּתַחוֹן פֶּה, וְאֲז נִפְרָד מִמְּנוֹ
מִכָּל וְכָל. אִם שָׁב בְּתַשׁוּבָה - יָפָה,
וְאִם לֹא - הִרִי הַמְקַטְרָג נִמְצָא עַלִיו
וְאוֹמַר: פְּלוּנֵי שָׁבָא לְפָנֶיךָ בְּעֻזּוֹת
פְּנִים, בְּעַט בְּאֲדוֹנוֹ, חֲטָאוֹי כֶּף וְכָף.

וְכָל. אִי תֵב בְּתִיבְתָא יְאוּת, וְאִי לָאו, הָא מְקַטְרָגָא אֲשַׁתְּכַח עַלִיהּ, וְאָמַר